

CASA D'ORACIÓ PER A TOTS

Benvolguts diocesans

Poc després de la seva entrada a Jerusalem, Jesús va visitar el Temple, i en veure la revolada que muntaven els canvistes i els venedors, va cridar, citant a Isaïes: “La meva casa serà anomenada casa d’oració per a tots els pobles” (Mc 11, 17; Is 56, 7). Estic convençut que l’Església ha de convertir-se també en aquesta casa d’oració.

Avui són moltes les persones que senten la set de l’Absolut i la intenten sadollar fora de les esglésies establertes. Es busca una espiritualitat que proporcioni la màxima satisfacció personal i sani les ferides que produeixen les angoixes i frustracions inherents a les nostres societats occidentals. Alguns busquen resposta en les religions d’orient recorrent a les seves tècniques de meditació i relaxació. Uns altres viuen una religiositat difusa buscant el benestar emocional en diverses pràctiques psicològiques o terapèutiques.

L’Església ha de tornar a ser casa d’oració, en la qual aquestes persones i moltes altres puguin trobar una espiritualitat forta. Tenim un enorme patrimoni espiritual; comptem amb sants i místics d’excepcional valor, que no podem guardar. La tradició cristiana ofereix una espiritualitat sòlida, veritable, que sana el profund de la persona perquè la connecta amb el misteri del Déu viu i no l’aïlla dels altres éssers humans ni de la creació.

Un conegut teòleg, Karl Rahner, va dir en els anys seixanta que “el cristià del futur serà un místic, és a dir, una persona que ha experimentat alguna cosa, o no serà”. Això vol dir que la nostra Església ha de ser una comunitat “mistagògica”, és a dir, un grup que té l’habilitat d’iniciar en l’experiència de trobada amb Déu. La paraula “mistagogo”, que procedeix del grec, significa “el que inicia en els misteris”. Cadascuna de les nostres parròquies i comunitats té precisament aquest repte: ajudar a iniciar-se en una experiència espiritual, sabent a més que aquesta experiència és fruit de l’acció de l’Esperit Sant, i no conseqüència de l’ús d’unes tècniques o mètodes.

En aquesta iniciació té un paper fonamental la litúrgia i, de manera particular, els sacraments, perquè són mitjans extraordinaris per a viure la trobada amb el misteri sant. L’oració, la lloança i l’escolta de la Paraula, faciliten la nostra trobada amb Déu, amb la seva gràcia, amb el seu amor, amb el seu acolliment, el seu perdó i la seva salvació. Per això hem de preguntar-nos per la força mistagògica de les nostres celebracions. Si cuidem el cant, el silenci i recolliment, els símbols, el llenguatge que interpel·la i la connexió amb la vida ajudarem les persones a introduir-se en el misteri que celebren.

No podem abandonar a la seva sort a tants homes i dones que tenen un desig d’espiritualitat. Si volem estar oberts a tots i acollir a tots, hem de viure una forta experiència de Déu i aprendre a iniciar en ella. Serà necessari que siguem, de debò, “casa d’oració”.